

РЕШЕНИЕ

№ 4810

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. АНГ. Г.

като разгледа докладваното от В. АНГ. Г. Административно наказателно дело № 20221110210148 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на “Г. Л.” ЕАД, ЕИК***** срещу наказателно постановление (НП) № 1817 от 12.07.2022г., издадено от А. Л. А., заместник-председател на Държавна агенция “Държавен резерв и военновременни запаси” (ДА ДРВВЗ), с което на жалбоподателя на основание чл. 8, ал. 2, т. 15 и чл.62, ал.2, предложение първо от Закон за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), във вр. с чл. 83 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 28 099,50 лева (двадесет и осем хиляди деветдесет и девет лева и петдесет стотинки) за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗЗНН.

Жалбоподателят моли атакуваното наказателно постановление да бъде отменено като такова, издадено въз основа на незаконосъобразно съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН). В жалбата се оспорват констатациите по съставения АУАН. Твърди се, че нарушението не е извършено и че се поддържат създадените нива на запаси за извънредни ситуации до 30.06.2022г.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява. Не ангажира допълнително писмено доводи в подкрепа на тезата си.

Въззиваемата страна зам.председател на ДА ДРВВЗ, редовно призована, не се явява, представлява се от юрк. М., редовно упълномощена.

Жалбата се оспорва, с искане за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно, с прилагане на писмени бележки в тази посока в указания от съда срок.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

В периода от 01.03.2022г. до 02.03.2022г. е извършена проверка от органите на ДАДРВЗ, за изпълнение на чл.17, ал.1 и ал. 2 от ЗЗНН, относно задължението на жалбоподателя да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации в съответствие с определените му нива, по документи и на място в офиса на дружеството “Г. Л.” ЕАД със седалище и управление: гр. София, п.к. 1408, р-н Триадица, ж.к. Манастирски ливади-изток, бул. С. о. път, №49, ап. Г.опълначна станция Г. Л.. Проверката е извършена в присъствието на нотариално упълномощен представител на изпълнителния директор на жалбоподателя. Констатирано е, че дружеството не е заплащало своевременно издадените фактури от “В. С.” ЕООД и, считано от 08.02.2022г., договорът за съхранение на нефтопродукти между “В. С.” ЕООД и “Г. Л.” ЕАД е прекратен едностранно от “В. С.” ЕООД.

Във връзка с констатираното, комисия в състав М. Б., И. М. и свидетелят С. Г. С. съставили констативен протокол № 421/02.03.2022г. На основание констативния протокол, както и разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗАНН, свидетелят С. С. издал акт за установяване на административно нарушение на ЗЗНН- АУАН №422/02.03.2022г. Актът бил подписан от актосъставителя, свидетелите по него и жалбоподателя. При предявяване на АУАН, в частта за обяснения и възражения, жалбоподателят писмено отразил, че ще подаде възражение в законоустановения срок. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения, с които се твърди неправилност и незаконосъобразност на АУАН №422/02.03.2022г. Според дружеството, актосъставителят е приел грешна фактическа обстановка, като от “Г. Л.” ЕАД се поддържа, че към момента на проверката не са имали известност за това, че договорът с “В. С.” ЕООД е прекратен.

На основание чл.50, ал.2 от Наредба №1 от 28.07.2014г. за проверките, извършвани от ДА ДРВВЗ по ЗЗНН, е изготвено и становище от св.С. по изразените възражения в акта, като свидетелят счита същите за неоснователни.

Въз основа на съставения АУАН, заместник-председателят на ДА ДРВВЗ издал процесното наказателно постановление № 1817 от 12.07.2022г., с което на жалбоподателя на основание чл. 8, ал. 2, т. 15 и чл.62, ал.2, предложение първо от Закон за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), във вр. с чл. 83 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 28 099,50 лева (двадесет и осем хиляди деветдесет и девет лева и петдесет стотинки) за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗЗНН.

Така изложените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания пред съда С. Г. С. /актосъставител/, както и от събраните по надлежния процесуален ред на чл. 283 от НПК писмени доказателства: констативен протокол № 421/02.03.2022г., АУАН №422/02.03.2022г., наказателно постановление (НП) № 1817/ 12.07.2022г., Заповед № РД-14-74/01.07.2022г., докладна записка №

1817/31.03.2022г., писмо с вх.№ 1817/11.03.2022г., Заповед №РД-10-81/24.02.2022г., Заповед № РД-10-86/ 02.03.2022г., възражение с вх. № 422/09.03.2022г., Разпореждане №Р-12-50/28.04.2021, становище на актосъставителя, писмо с вх. № 1066-1/25.02.2022г., както и от останалите материали по делото. Съдът намира показанията на свидетеля за подробни и частично логични. От показанията на свидетеля се установява, че същият е участвал във въпросната проверка, констатирал е нарушението и впоследствие е съставил процесния АУАН срещу жалбоподателя. В тази връзка показанията на горепосочения свидетел се подкрепят от писмените доказателства, събрани по делото, затова съдът им се довери в тази част. От друга страна обаче, свидетелят твърди, че “Г. Л.” ЕАД: “предоставиха фактури, че са заплатили задълженията към В. С.” даже искаха да си платят до края на годината, който край не беше дошъл”/цитат/ - твърдение, което съдът намира за противоречиво по отношение на установеното в АУАН №422/02.03.2022г. касателно незаплащане своевременно на издадените фактури от В. С.” ЕООД, довело до едностранно прекратяване на договора, затова не кредитира показанията на свидетеля в тази им част. Съдът цени писмените доказателства по делото, събрани и приобщени по предвидения в закона ред, затова не го кредитира.

Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съда води до еднозначни изводи относно фактическите обстоятелства по конкретния случай, изложени по-горе, като релевантните факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, оправомощено за това срещу административен акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред. Поради това жалбата се явява процесуално допустима.

Предмет на проверка от страна на настоящия съд е законосъобразността на процесното НП При разглеждане на дела срещу наказателни постановления, районният съд винаги е инстанция по същество. Това означава, че следва да провери законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи, видно от материалите по делото. Спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, тъй като актът е съставен в рамките на три месеца от установяване на нарушителя и една година от извършването на процесното нарушение и по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН за издаване на НП в рамките на шест месеца от датата на съставяне на АУАН.

Съдът следва да се съгласи с възражението в жалбата срещу процесното

наказателно постановление, базирано на съставен противоречиви твърдения на актосъставителя. Още при съставянето на констативен протокол № 421/02.03.2022г. се конкретизира, че по време на проверката се констатира, че жалбоподателят е създал определените му нива на запаси за извънредни случаи към 01.07.2021г. В последствие в протокола отново се твърди, че задълженията са изпълнени, “видно от представените документи” /цитат/. В протокола се изтъква и че е налице покана за доброволно изпълнение, изпратена до предишен собственик на акциите на дружеството, за което жалбоподателят не е бил уведомен. От друга страна, съставителят на констативния протокол поддържа, че задълженията са заплатени към “В. С.” ЕООД. Така също, в АУАН №422/02.03.2022г. се излагат твърдения за некоректно поведение на бившия управител и собственик на дружеството, с оглед това, че той не предал по надлежния ред на новия собственик изискани документи. Следва да се отбележи, че е налице противоречие в по отношение на констатациите, представени в констативния протокол, и тези в АУАН. Налице е приемане на факта, че договорът е едностранно прекратен, но въпреки това се изнасят твърдения относно заплащане на дължими суми по този договор, съобщено в съдебно заседание от свидетеля-актосъставител /за това, че жалбоподателите са предоставили фактури и заплатили задълженията си към “В. С.” ЕООД, като споменали, че: “искат да си платят до края на годината”/цитат/. Съдът следва да се съгласи, че е налице противоречие между подробното описание на механизмите и гаранциите, създадени от “Г. Л.” ЕАД, за да се поддържат определените нива на запаси за извънредни ситуации с Разпореждане №Р-12-50/28.04.2021г., и последващите констатации за неизпълнение на задължението. Отделно от това, в АУАН сочените факти в констативния протокол не намират своя надлежен анализ, в цялост, така, че да формират правен извод за извършено твърдяното административно нарушение. Така също, процесното наказателно постановление визира едностранно прекратения договор, позовавайки се на писмо на “В. С.” ЕООД, като не се въвеждат други обстоятелства, които да подкрепят твърдението за това. Неяснотата относно фактическите рамки на обвинението и противоречието между фактическото описание в различните актове винаги представлява съществено процесуално нарушение, основание за отмяна на НП, тъй като по този начин се възпрепятства жалбоподателя да разбере, въз основа на кои приети за установени факти е ангажирана административно-наказателната му отговорност, и затруднява същия да организира адекватно и в пълен обем защитата си срещу фактическите и правни изводи на административно-наказващия орган.

Съдът, анализирайки всички доказателства по делото, както и предвид изложените до тук съображения приема, че ангажираните фактически твърдения в АУАН и НП, както и изнесеното от свидетеля С., лишава съда от възможността да извърши дължимата по закон преценка на фактите, които административно-наказващият орган е приел, че са били осъществени, респективно, да се даде отговор на въпроса, дали е осъществен съставът на нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството-жалбоподател.

Не на последно място, Съдът намира и че не е изследвано приложение на чл. 28 от ЗАНН за това, че деянието представлява "маловажен случай". Следва да се отбележи, че приложението на тази законова разпоредба не е изключено и при формалните административни нарушения, каквото е процесното, като преценката е не с оглед на наличие или липса на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В случая жалбоподателят правилно е изтъкнал, че от твърдяното нарушение не са настъпили никакви неблагоприятни последици. Преценката дали конкретното нарушение разкрива признаците на маловажен случай не е извършена от АНО, който единствено се е задоволил лаконично да отбележи липса на предпоставки за това, без да изследва чл. 93, т. 9 от НК, вр. чл. 28 от ЗАНН /като маловажен случай може да се квалифицира този, при който извършеното нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид/. В конкретния случай според настоящия съдебен състав АНО не е изпълнил задължението си по отношение на чл.28 от ЗАНН. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 от ЗАНН, и когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 от ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, АНО всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси по фактите и по правото, от които зависи изходът на делото. От анализа на цитираните правни норми следва изводът, че

преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, в този смисъл е ТР № 1/12.12.07 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК на ВКС.

С оглед на изложеното, наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснати в хода на административно-наказателното производство съществени процесуални нарушения.

Доколкото страната, с право за това по изхода на делото, не е претендирала заплащането на разноски, нито с жалбата, нито в хода по същество, то такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 1817 от 12.07.2022г., издадено от А. Л. А., заместник-председател на Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" (ДА ДРВВЗ), с което на жалбоподателя на основание чл. 8, ал. 2, т. 15 и чл.62, ал.2, предложение първо от Закон за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), във вр. с чл. 83 от ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 28 099,50 лева (двадесет и осем хиляди деветдесет и девет лева и петдесет стотинки) за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗЗНН.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при С. районен съд: _____